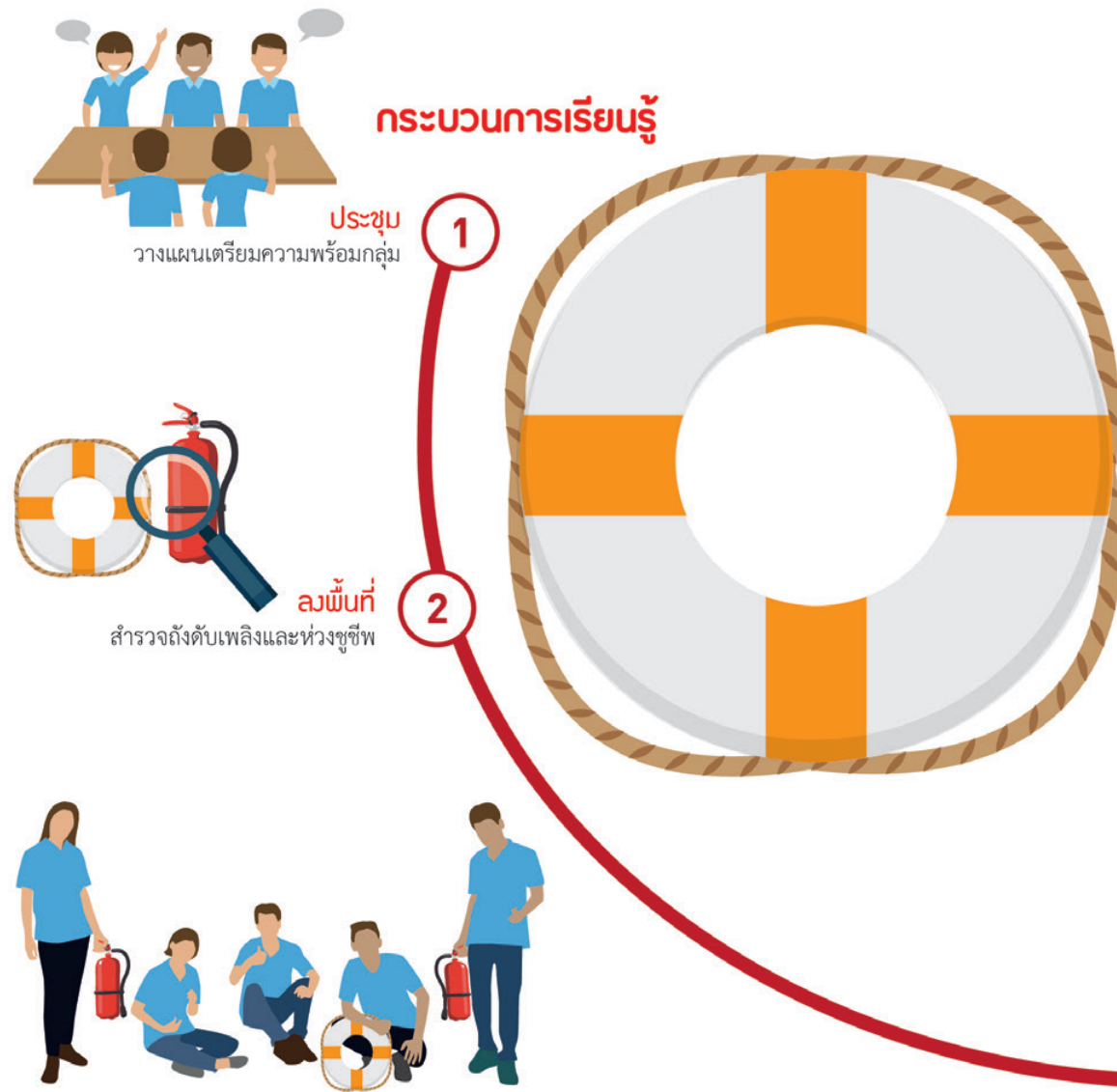

ป้องกันอัคคีภัยในชุมชน

โครงการป้องกันอัคคีภัยและภัยทางน้ำ

การเรียนรู้ในรั้วมหาวิทยาลัยนอกจากการเรียนรู้ด้านวิชาการแล้ว ทักษะชีวิตเป็นอีกหนึ่งการเรียนรู้ที่มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญเพื่อเตรียมนิสิตนักศึกษาให้พร้อมก้าวสู่เส้นทางสายอาชีพได้อย่างมั่นใจ นิสิตคณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ จึงจัดทำ **โครงการป้องกันอัคคีภัยและภัยทางน้ำ** ในชุมชนคลองแดน อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา เพื่อเสริมกิจกรรมในชมรมความปลอดภัย และการเรียนรู้ในชั้นเรียน ที่มีเป้าหมายเพื่อให้ชุมชนเห็นความสำคัญ และตระหนักถึงการป้องกัน อัคคีภัยและภัยทางน้ำ เกิดการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ชุมชนมีความรู้และวิธีการในการป้องกัน อัคคีภัยและภัยทางน้ำที่ถูกต้อง รวมถึงมีหน่วยอาสาสมัครรักษาความปลอดภัยเรื่องอัคคีภัยและ ภัยทางน้ำ มีอุปกรณ์ที่สามารถนำมาใช้ได้จริง เกิดความปลอดภัยต่อคนในชุมชนและนักท่องเที่ยว

คุณค่าที่เกิดขึ้น

ต่อเยาวชน

6 เดือนของการทำโครงการนอกจากจะสร้างความตระหนักรู้ให้กับคนในชุมชนคลองแดนได้แล้ว การทำโครงการยังสร้างความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในตัวทีมงานอีกด้วย นั่นคือ การคิดอย่างเป็นระบบ รู้จักควบคุมอารมณ์ เข้าใจผู้อื่น เห็นความสำคัญของการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างทีมงานกับชาวบ้าน เกิดจิตอาสาอยากช่วยเหลือผู้อื่น แต่ที่ดีที่สุดคือ โครงการนี้ย่นทวนให้ทีมงานมองเห็นเส้นทางการทำงานในสายวิชาชีพด้านความปลอดภัย ที่ต้องทุ่มเททั้งความรู้ ความอดทน ความมานะพยายาม เพื่อให้ทุกคนปลอดภัยจากอัคคีภัยและภัยทางน้ำ

ต่อชุมชน

- ชาวบ้านได้รับความรู้จากการอบรม และลงมือปฏิบัติ
- เกิดองค์ความรู้ในการดูแลชุมชนจากอัคคีภัยและภัยทางน้ำด้วยตนเอง
- ผู้นำชุมชนเกิดความคิดที่จะทำเส้นทางอพยพสำหรับคนในชุมชน รวมไปถึงจัดทีมสำรวจอุปกรณ์ให้ใช้งานได้ทันทุกที่

“

นอกจากจะสร้างความตระหนักรู้ให้กับคนในชุมชนคลองแดนได้แล้ว ยังสร้างความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในตัวทีมงานอีกด้วย นั่นคือ การคิดอย่างเป็นระบบ รู้จักควบคุมอารมณ์ เข้าใจผู้อื่น แต่ที่ดีที่สุดคือ ได้ประสบการณ์การทำงานกับชุมชนที่เป็น ฐานทุนชีวิตในการทำงานต่อไป... เห็นความสำคัญของการ แลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างทีมงานกับชาวบ้าน เกิดจิตอาสา อยากร่วมช่วยเหลือผู้อื่นพร้อมไปกับการพัฒนาตัวเอง

”

การเรียนในรั้วมหาวิทยาลัยนอกจากการเรียนรู้ด้านวิชาการแล้ว ทักษะชีวิตเป็นอีกหนึ่งการเรียนรู้ ที่มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญเพื่อเตรียมนิสิตนักศึกษาให้พร้อมก้าวสู่เส้นทางสายอาชีพได้อย่างมั่นใจ ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง จึงกำหนดให้นิสิตทุกคนต้องเข้าชมรมทำกิจกรรม เพื่อชุมชนสังคม โดยมหาวิทยาลัยจัดสรรงบประมาณให้ส่วนหนึ่ง

เลือกพื้นที่ปฏิบัติการ

เจมส์-กนต์ธร สุคชาภา นิสิตชั้นปีที่ 3 สาขาอุตสาหกรรมและสุขภาพสิ่งแวดล้อม คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ เล่าว่า เขาเลือกอยู่ “ชมรมความปลอดภัย” เพราะเห็นว่าเกี่ยวข้องกับรายวิชาที่เรียนอยู่ ซึ่งแต่ละปีก็จะทำกิจกรรมแตกต่างกันไป สำหรับปีนี้ชมรมวางแผนทำกิจกรรม 3 กิจกรรม คือ 1) กิจกรรมเซฟตี้อาสาพัฒนาชุมชนด้านความปลอดภัย 2) กิจกรรมอบรมขับขี้อุปกรณ์และรู้ทันกฎจราจร แต่อีกหนึ่งกิจกรรมยังไม่มีแผนชัดเจนว่าจะทำอะไรพอดีช่วงนั้น รู้จากพี่ช-กรกช มณีสว่าง เจ้าหน้าที่สงขลาฟอรั่ม ว่าโครงการพลังพลเมืองเยาวชนสงขลาสนับสนุนให้นักเรียน นิสิต นักศึกษาทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือชุมชนสังคม จึงรวมทีมกับเพื่อน ๆ อีก 4 คน ประกอบด้วย บิ๊ก-หัตถชัย แป้นแก้ว หนึ่ง-ทักษิณ แดงเพ็ง อิง-ชินนิภรณ์ เก่งเที้ยว และ กวาง-มรัชฎาภรณ์ ทองขวัญ ทำโครงการป้องกันอัคคีภัยและภัยทางน้ำ ในพื้นที่ชุมชนคลองแดน อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา ที่มีเป้าหมายเพื่อให้ชุมชนเห็นความสำคัญและตระหนักถึงการป้องกันอัคคีภัยและภัยทางน้ำ เกิดการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ชุมชนมีความรู้และวิธีการในการป้องกันอัคคีภัยและภัยทางน้ำ ที่ถูกต้อง รวมถึงมีหน่วยอาสาสมัครรักษาความปลอดภัยเรื่องอัคคีภัยและภัยทางน้ำ มีอุปกรณ์ที่สามารถนำมาใช้ได้จริง และเกิดความปลอดภัยต่อคนในชุมชนและนักท่องเที่ยว โดยมีอาจารย์วันเพ็ญ ทองสุข เป็นที่ปรึกษาโครงการ

“เหตุผลที่คิดทำโครงการนี้ เพราะตอนเรียนปี 1 มีโอกาสลงพื้นที่ศึกษาวัฒนธรรมในชุมชนคลองแดน เห็นว่าชุมชนนี้น่าสนใจ ประกอบกับยังขาดกิจกรรมในชมรมความปลอดภัยอีก 1 โครงการ จึงคิดผนวกรวมทำโครงการและกิจกรรมของชมรมเข้าด้วยกัน” บิ๊กบอกเล่าถึงที่มาที่ไปของโครงการ

เจมส์ เสริมต่อว่า ชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัยมีการทำกิจกรรมร่วมกันอยู่แล้วหลายกิจกรรม และบริบทของชุมชนใกล้เคียง ๆ มหาวิทยาลัยก็ไม่ตอบโจทย์การทำโครงการที่เกี่ยวข้องกับอัคคีภัยและภัยทางน้ำ แม้ชุมชนคลองแดนจะอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา แต่การเดินทางไม่ได้ไกลมากนัก บริบทพื้นที่ก็ตอบโจทย์มากกว่า เพราะเป็นตลาดริมน้ำมีความเสี่ยงเรื่องอัคคีภัยและภัยทางน้ำสูง ทีมงานจึงตัดสินใจเลือกชุมชนแห่งนี้เป็นที่ปฏิบัติการ

“ชุมชนคลองแดนเป็นชุมชนวิถีพุทธ ที่ยังคงวิถีชีวิตเรียบง่าย บ้านเรือนสร้างด้วยไม้อยู่รายรอบริมคลอง แต่เมื่อตลาดน้ำคลองแดนเริ่มได้รับความนิยม วันเสาร์อาทิตย์นักท่องเที่ยวค่อนข้างพลุกพล่าน ประกอบกับภาพจำเมื่อปี 2557 ที่เกิดเหตุไฟไหม้ที่ตลาดน้ำบางพลี ซึ่งเป็นชุมชนบ้านไม้โบราณที่มีบริบทแวดล้อมคล้ายชุมชนคลองแดน จึงคิดว่าความรู้ที่มีอยู่มาใช้ป้องกันเหตุดังกล่าว” อิง บอกเล่าความห่วงใยที่มีต่อชุมชนคลองแดน

รู้จัก ก่อนลงมือทำ

เมื่อโจทย์และพื้นที่ดำเนินการพร้อม ทีมงานวางแผนลงพื้นที่ศึกษาข้อมูลชุมชน โดยนำความรู้จากวิชาอัคคีภัย อาชีวอนามัย และความปลอดภัย รวมถึงการประเมินความเสี่ยงมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการทำงาน

“ตอนลงพื้นที่ครั้งแรก พวกเราพูดคุยกับลุงไกร-เกรียงไกร อนันตพงศ์ ประธานชุมชน ถึงรายละเอียดการทำโครงการทั้งหมด พร้อมขอให้ลุงไกร ช่วยประสานงานกับชาวบ้านให้เข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งลุงไกรก็ยินดีสนับสนุนเต็มที่” อิง เล่าถึงการประสานงานกับผู้นำชุมชน ที่เป็นเหมือนสะพานเชื่อม ให้ทีมงานและชาวบ้านทำงานร่วมกันได้อย่างราบรื่น

นอกจากชี้แจงรายละเอียดการทำโครงการแล้ว ทีมงานยังใช้โอกาสนี้ สำนวญอุปกรณ์ดับเพลิงและอุปกรณ์ป้องกันภัยทางน้ำไปพร้อมกัน

หนึ่ง บอกว่า การสำรวจพบว่าที่นี่มีถังดับเพลิงอยู่ 18 ถัง ใช้งานได้ 17 ถัง บางถังติดตั้งสูงเกินไป ไม่สะดวกที่จะนำมาใช้เวลาเกิดเหตุ บางถัง ก็มีสิ่งกีดขวางอยู่ ส่วนชูชีพมีแค่ 4 อัน และสภาพไม่พร้อมใช้ คือตากแดด ไม่มีเชือก และเก็บผิดวิธี ซึ่งอาจจะเป็นความเชื่อของชาวบ้านแถวนั้นที่ คิดว่าบ้านอยู่ใกล้น้ำ ทุกคนก็ว่ายน้ำเป็น ถ้าเกิดเหตุก็คงจะช่วยกันได้ทัน และไม่เคยมียุทธยานอกเข้ามาอบรมให้ความรู้เรื่องความปลอดภัย ด้านอัคคีภัยหรือภัยทางน้ำแก่ชาวบ้านเลย

“จริงๆ แล้วถังดับเพลิงเป็นข้อกังวลสุดท้าย เพราะจุดประสงค์หลักของทีมงานคือ การให้ความรู้กับชาวบ้าน เพราะแม้จะมีถังดับเพลิง อยู่ แต่หากชาวบ้านไม่รู้วิธีใช้งานที่ถูกต้องก็ถือว่าเปล่าประโยชน์”

นอกจากสำรวญอุปกรณ์ความปลอดภัยแล้ว ทีมงานยังสำรวญจุดเสี่ยง ที่จะเป็นสาเหตุให้เกิดไฟไหม้ ทั้งบริเวณที่เก็บเชื้อเพลิง และสิ่งที่เป็นอันตราย เบื้องต้น เช่น การติดตั้งสายดิน เพื่อป้องกันอันตรายที่เกิดจากไฟช็อตหรือ ไฟรั่ว หลังจากนั้นจึงนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์เพื่อกำหนดแผนการทำงานให้สอดคล้องกับความเป็นจริง

จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติจริง

หลังสำรวจพื้นที่ครั้งแรกแล้ว ทีมงานกลับมาสรุปบทเรียนพร้อมกับ ออกแบบกิจกรรมในครั้งที่ 2 โดยนำวิดีโอเหตุการณ์ไฟไหม้ตลาดน้ำบางพลี ไปให้ชาวบ้านดู เพื่อสร้าง “ความตระหนัก” และ “กระตุก” ให้คนในชุมชน ย้อนคิดว่า หากเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้น พวกเขาควรทำอะไร และจะมีวิธี ป้องกันอย่างไรเพื่อไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้น ซึ่งสังเกตเห็นว่าชาวบ้าน ให้ความสนใจเป็นอย่างมาก

เมื่อปูพื้นให้คนในชุมชนเห็นความสำคัญของการป้องกันอัคคีภัย แล้ว ก็มาถึงขั้นตอนการให้ความรู้ แต่ด้วยความที่ยังอ่อนประสบการณ์ และรู้ตัวว่ายังมีความรู้ไม่มากพอ ทีมงานจึงเชิญวิทยากรจากศูนย์ความปลอดภัยในการทำงานเขต 9 จังหวัดสงขลา เข้ามาอบรมให้ความรู้

“ด้วยความที่ยังอ่อนประสบการณ์และรู้ตัวว่ายังมีความรู้ไม่มากพอ ทีมงาน จึงเชิญวิทยากรจากศูนย์ความปลอดภัยในการทำงานเขต 9 จังหวัดสงขลา เข้ามาอบรมให้ความรู้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติแบบเจาะลึก ใช้วันเวลาที่ชาวบ้าน สะดวกทำกิจกรรม โดยมีทีมงานทำหน้าที่เป็นลูกมือคอยช่วยหยิบจับอุปกรณ์ ทุกอย่าง”

ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติแบบเจาะลึก ใช้วันเวลาที่ชาวบ้านสะดวกทำกิจกรรม โดยมีทีมงานทำหน้าที่เป็น ลูกมือคอยช่วยหยิบจับอุปกรณ์ทุกอย่าง

หนึ่ง บอกว่าการจัดอบรมต้องใช้เวลาที่ชาวบ้านว่าง เพราะชาวบ้านคือเป้าหมายหลักในการ สร้างความรู้ความเข้าใจด้านอัคคีภัยในชุมชน และการป้องกัน หากจัดกิจกรรมแล้วชาวบ้านไม่ว่าง ก็เปล่าประโยชน์ เมื่อถึงวันจริงจึงมีชาวบ้านสนใจเข้าร่วมมากถึง 40 คน

“เหตุผลที่เราต้องเชิญวิทยากรภายนอกเข้ามาให้ความรู้ เพราะเรายังไม่ได้เรียนและเป็นข้อมูล เชิงลึกที่ต้องอาศัยทักษะและประสบการณ์ เช่น หากเกิดเพลิงไหม้ต้องปฏิบัติตัวอย่างไร เทคนิคตรวจสอบ ไฟฟ้าช็อต การเคลื่อนย้ายผู้ป่วยหลังเกิดเหตุ การระงับเหตุที่ต้องมีทั้งการอบรมและสาธิตควบคู่กัน”

ทีมงาน บอกต่อว่า การจัดกิจกรรมในวันนั้น นอกจากชาวบ้านจะได้ความรู้แล้ว ทีมงานก็ได้รับความรู้เช่นกัน เป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงที่สามารถนำไปปรับใช้ในการเรียนและการทำงานได้ในอนาคต

“จุดประสงค์หลักของ ทีมงานคือต้องการ ให้ความรู้กับชาวบ้าน แม้จะมีถังดับเพลิงอยู่ แต่หากชาวบ้านไม่รู้วิธี ใช้งานที่ถูกต้องก็ถือว่า เปล่าประโยชน์”

“เรื่องอัคคีภัยในห้องเรียนก็มีสอน แต่มีแค่ทฤษฎีเท่านั้น เช่น ลักษณะของถังดับเพลิงและการใช้งาน ไม่ได้ลงมือทำจริง ตอนพี่วิทยากรสาธิตการจุดถังแก๊สแล้วมีประกายไฟขึ้นมา ตอนนั้นผมรู้สึกตื่นเต้น เพราะเป็นการทดลองเสมือนจริง แม้ก่อนสาธิตพี่วิทยากรจะบอกไว้แล้วว่า ทุกคนต้องมีสติ อย่าตื่นตกใจเป็นอันขาด แต่ก็ยังรู้สึกตกตื้นอยู่ดี เพราะต้องสาธิตต่อหน้าชาวบ้าน” บิ๊ก เล่าให้ฟังด้วยน้ำเสียงตื่นเต้น

อิง เสริมต่อว่า หลังจัดกิจกรรมอบรมให้ความรู้เสร็จ มีป่าคนหนึ่งบอกว่าเขาไม่เคยมีความรู้เรื่องนี้เลย เคยเห็นแต่ถังดับเพลิง ใช้อย่างไรก็ไม่เคยรู้ อยากให้มีโครงการแบบนี้ต่อ และถามว่าปีหน้ามีแบบนี้ใหม

เสียงตอบรับจากชุมชน

ผลจากการจัดกิจกรรมในชุมชนอย่างต่อเนื่องของทีมงาน ตั้งแต่ลงพื้นที่สำรวจชุมชน ประชุม ผูกอบรมทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ทีมงานบอกเป็นเสียงเดียวกันว่า **“มั่นใจว่าชาวบ้านเมืองศรัทธาความรู้เรื่อง อัคคีภัยและภัยทางน้ำและจะสานต่อกิจกรรมที่พวกเขาทำไว้แน่นอน”**

โดยอิง บอกว่า ที่มั่นใจเช่นนั้น เพราะเธอสังเกตเห็นได้ชัดเจนว่า ระหว่างสาธิตเหตุการณ์ ไฟไหม้ ชาวบ้านมีสติแก้ไขปัญหาได้มากขึ้น แต่ที่มั่นใจมากคือมีคณะกรรมการชุมชนคนหนึ่งพูดว่า อยากให้ชุมชนมีเส้นทางอพยพที่ชัดเจน เวลาเกิดเหตุจะได้อพยพคนได้ทันท่วงที โดยคาดว่าจะจัดทำเป็นแผนงานของชุมชนต่อไปในอนาคต

อย่างไรก็ตามเพื่อให้โครงการบรรลุผลตามที่ตั้งไว้ ทีมงานจึงได้จัดทำป้ายอะคริลิคแสดงวิธีการใช้งานถังดับเพลิง 1 แผ่น เพื่อเป็นตัวอย่างในชุมชน และจัดซื้อถังดับเพลิงเพิ่มเติม 4 ถัง เพื่อให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ในชุมชนคลองแดน ขณะที่ชุมชนเองก็มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาดูแลตรวจสอบอุปกรณ์อย่างเอาใจจริงเอาใจง และจัดให้มีอาสาสมัครทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ให้ชาวบ้านตระหนักรู้สม่ำเสมอ

พัฒนาการจากประสบการณ์นอกห้องเรียน

6 เดือนของการทำโครงการนอกจากจะสร้างความตระหนักรู้ให้กับคนในชุมชนคลองแดนได้แล้ว การทำโครงการยังสร้างความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในตัวทีมงานอีกด้วย

เจมส์ ในฐานะหัวหน้าทีม บอกว่า เมื่อก่อนไม่กล้าพูดต่อหน้าคนเยอะๆ แต่หลังจากได้ทำกิจกรรม ก็กล้าพูดมากขึ้น

ขณะที่ทวาง บอกว่า โครงการนี้ทำให้เธอได้ฝึกฝนตัวเอง ปรับเปลี่ยนทัศนคติ จากเดิมที่ขี้อายก็ขยับมากขึ้น มีความรับผิดชอบและมีส่วนร่วมในการทำงานกับเพื่อนมากขึ้น

อิง สะท้อนว่า เธอกล้าพูดกับผู้ใหญ่และคนแปลกหน้ามากขึ้น รวมทั้งได้เรียนรู้ทักษะการคิดและการทำงานเป็นทีม รู้จักบริหารเวลาได้ดีขึ้น ทั้งการเรียน การทำงาน และการทำกิจกรรมให้สามารถทำพร้อมกันได้

“รู้สึกหัวใจของโตที่ได้ยินเสียงตอบรับจากชาวบ้านว่าโครงการนี้มีประโยชน์ต่อชุมชน”

ส่วนหนึ่ง บอกว่า ความเปลี่ยนแปลงที่ได้จากการทำโครงการนี้ คือ การคิดอย่างเป็นระบบ รู้จักใช้คำที่เป็นแบบแผนวิชาการที่สามารถนำไปปรับใช้ในการทำรายงาน รู้จักควบคุมอารมณ์ เข้าใจผู้อื่น แต่ที่ดีที่สุดคือ ได้ประสบการณ์การทำงานกับชุมชนที่เป็นฐานทุนชีวิตในการทำงานต่อไป

ขณะที่บีก มองว่า สิ่งที่เขาได้รับคือ การมีแบบแผนในการดำเนินชีวิต สามารถสื่อสารกับคนอื่นได้เข้าใจยิ่งขึ้น รู้จักแบ่งเวลา เห็นความสำคัญของการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างทีมงานกับชาวบ้าน เกิดจิตอาสาอยากช่วยเหลือผู้อื่นพร้อมไปกับการพัฒนาตัวเอง

.....
การที่พวกเขามีโอกาสได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงในครั้งนี้ จึงช่วยเติมเต็มความรู้และประสบการณ์ที่จะติดตัวนิสิตต่อไป เพราะนี่คือวิชาชีวิตของเขา
.....

อาจารย์วันเพ็ญ ทองสุข ที่ปรึกษาโครงการ บอกว่า ข้อดีของโครงการนี้คือ ทำให้นิสิตได้เรียนรู้ทั้งวิชาการและวิชาชีพชีวิต เนื่องจากข้อมูลความรู้ที่นิสิตนำมาใช้ในโครงการนี้ บางส่วนยังไม่มีการเรียนการสอนในชั้นเรียน ตามหลักสูตรว่านิสิตจะได้ฝึกปฏิบัติจริงต้องเรียนชั้นปี 3-4 เนื่องจากงานอค์คิภัยเป็นเรื่องอันตราย หากไม่มีความรู้และประสบการณ์เรื่องการจัดการดีพออาจเกิดอันตรายได้ การที่พวกเขา มีโอกาสได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงในครั้งนี้ จึงช่วยเติมเต็มความรู้และประสบการณ์ที่จะติดตัวนิสิตต่อไป เพราะนี่คือวิชาชีพของเขา

“โครงการที่นิสิตทำ เขายังมีความรู้ไม่มากพอ เพราะยังไม่ถึงชั้นปีที่เขาเรียน แต่เราเห็นความตั้งใจดีของเขา และประเด็นที่เขาทำก็น่าสนใจ เพราะเป็นความเสี่ยงของคนในชุมชน เราในฐานะที่ปรึกษา ก็ช่วยแนะนำเรื่องวิธีการวางแผน ตรวจสอบเอกสาร ช่วยประสานงานกับชุมชน ประสานองค์กรภายนอก และสร้างความร่วมมือ ทำให้งานเดินต่อไปได้” อาจารย์วันเพ็ญ บอกเล่าการทำงานในฐานะที่ปรึกษา

สำหรับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตัวทีมงานนั้น อาจารย์มองว่า ทุกคนมีจุดเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยต่างกัน ยกตัวอย่าง เจมส์ในฐานะหัวหน้าทีม เขาสามารถจัดการงานเอกสารและประสานงานกับชุมชนได้ค่อนข้างดีขึ้น มีทักษะการพูดดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด อิงจะมีความกระตือรือร้นและจริงจังกับการทำงานมาก ส่วนดวงจากที่พูดน้อยก็กล้าแสดงออกมากขึ้น สำหรับบ็อกมีกระบวนการคิดที่โตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ขึ้น ขณะที่หนึ่งมีความรับผิดชอบมากขึ้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าพวกเขาไม่ได้ลงมือทำด้วยตัวเอง

และนี่คือหนึ่งเรื่องราวของการอาสา “ความรู้” จากห้องเรียนมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์กับชุมชนสังคม ให้ชุมชนตระหนักรู้และเห็นความสำคัญของการป้องกันอค์คิภัยและภัยทางน้ำ จนเกิดแนวคิดที่จะจัดทำแผนเส้นทางอพยพหากเกิดเหตุ รวมถึงมีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาดูแลตรวจสอบอุปกรณ์อย่างเอาจริงเอาจัง และจัดให้มีอาสาสมัครทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความตระหนักรู้ให้ชาวบ้านอยู่เสมอ และ “ความรู้” นั้นยังย้อนคืนให้ทีมงานมองเห็นเส้นทางการทำงานในสายวิชาชีพด้านความปลอดภัย ที่ต้องทุ่มเททั้งความรู้ ความอดทน ความมานะพยายาม เพื่อให้ทุกคนปลอดภัยจากอค์คิภัยและภัยทางน้ำ ดังคำขวัญของชมรมที่ว่า “เพิ่มการเอาใจใส่ คือเพิ่มความปลอดภัย”

...

โครงการป้องกันอค์คิภัยและภัยทางน้ำ

ที่ปรึกษาโครงการ อาจารย์วันเพ็ญ ทองสุข คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง
ทีมงาน นิสิตชั้นปีที่ 3 สาขาสุขศาสตร์อุตสาหกรรมและสุขภาพสิ่งแวดล้อม คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง
กนต์ธร สุดชาฎา ทักษิณ แดงเพ็ง
หัตถชัย แป้นแก้ว ชนิภรณ์ เก่งเที้ยว
มรัชฎาภรณ์ ทองขวัญ